

του Γιάννη Καρδάρ*

• Μετά τη συνεδρίαση του Γιούρογκρουπ της 22/5/2017 οι σύντροφοι και φίλοι μας που είχαν αποχωρήσει από τον ΣΥΡΙΖΑ και εν συνεχεία είτε ίδρυσαν την ΛΑΕ ή την ΠΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ είτε έμειναν απ έξω από όλα τα σχήματα, επανέκαμψαν δριμύτεροι και οι περισσότεροι με ένα χαμόγελο και τον δείκτη των δακτύλων στο νου «Σας τα λέγαμε» «δεν βγαίνει αυτή η πολιτική» «αλλάξτε αφήγημα» ή «πηγαίνετε στο λαό» και σε τελευταία ανάλυση «παραιτηθείτε» και «μην εξευτελίζετε έτι περαιτέρω την Αριστερά επιμένοντας στη προδοσία των αρχών της».

• Δεν μας φθάνει ο ορυμαγδός των συστημικών ΜΜΕ, οι ύβρεις των κομμάτων, εντός και εκτός Βουλής, και η χυδαιότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης, έχουμε και τους φίλους μας πρώην συντρόφους της Αριστεράς να μας την «πέφτουν» ότι «έχουμε παραδώσει τη ψυχή μας στο διάολο της διαχείρισης του καπιταλισμού».

• Και για μεν την Αριστερά του ΚΚΕ και των άλλων σταλινικών αποκλίσεων οι κάθε λογής απαξιωτικές εκφορές του λόγου τους είναι κατανοητές διότι οι άνθρωποι είτε από δομή είτε με επιγενόμενες επιρροές που βρήκαν πρόσφορο έδαφος στη δομή της σκέψης τους δεν διακρίνουν πέραν του «άσπρου ή «μαύρου» ή άλλων κύριων αντιθέσεων όπως «καπιταλισμός» «σοσιαλισμός», όπως οι έννοιες αναφέρονται στα «ιερά βιβλία» των διανοητών το 19ου και των αρχών του 20ου αιώνα.

• Αλλά από τους Αριστερούς που κάποτε έκαναν τομή- επανάσταση θα την έλεγα - και έφυγαν από το ΚΚΕ, ή προέρχονται από τους ανένταχτους Αριστερούς, ή των κινημάτων και τους Αριστερούς της ανανεωτικής Αριστεράς είχα άλλες προσδοκίες. Κατανώ το ανθρώπινο να επιθυμείς να δικαιωθεί μια επιλογή όπως της αποχώρησης από τον ΣΥΡΙΖΑ και της συμμετοχής σε κάποιο πιο «πούρο-καθαρό» φορέα ή έστω της απομάκρυνσης από τον ΣΥΡΙΖΑ επειδή διέψευσε την ελπίδα.

• Είναι άλλο θέμα να στέκεται κανείς κριτικά στα πάμπολλα λάθη στις αδυναμίες και γιατί όχι και στην ανικανότητα των πολιτικών μας στελεχών ή στις λανθασμένες εκφορές ή την αδικαιολόγητη ευφορία όπως το τελευταίο της «γραβάτας» του Πρωθυπουργού.

- Όμως αυτό που προέχει είναι η εκτίμηση κάθε φορά των συγκεκριμένων κοινωνικοπολιτικών συνθηκών, των αντιθέσεων και των συγκεκριμένων συσχετισμών των δυνάμεων εσωτερικών και εξωτερικών.

- Σήμερα αναμετριόμαστε με τον τρόπο ανάλυσης των αντιθέσεων σε μια Ελλάδα κατεστραμμένη και υπό επιτροπεία σε ένα κόσμο και σε μια Ευρώπη, όπου κυριαρχεί ο νεοφιλελευθερισμός και το χρηματοπιστωτικό κατεστημένο.

- Στις κρίσιμες ώρες που περνάμε με την αξιολόγηση και τα δυσβάσταχτα μέτρα και τις υποχωρήσεις που υποχρεωθήκαμε να κάνουμε πρέπει να κερδίσουμε χρόνο και να αποδεικνύουμε καθημερινά ότι η παραμονή της Κυβέρνησης της Αριστεράς είναι κρίσιμη προϋπόθεση για την έξοδο από την επιτροπεία.

- Φαινόμενα όπως παραιτήσεις από την ΚΕ, η αποχή από την ψήφιση Νόμων με ατυχείς αιτιολογίες ή δηλώσεις για την επικύρωση στρατηγικών υποχωρήσεων από τον τελικό κριτή λαό έχουν ένα «υποκειμενισμό» που δεν βοηθάει. Κατά τα άλλα τα κείμενα και οι δηλώσεις περιέχουν πολύ σωστές επισημάνσεις και χρήσιμες αναλύσεις για το νέο μοντέλο διακυβέρνησης, ή το ζητούμενο νέο αφήγημα για ένα Αριστερό πολιτικό σχέδιο που θα ενθαρρύνει τους πολίτες.

Εγώ θα πρόσθετα το άνοιγμα της πολιτικής μας παρέμβασης σε εκτός μνημονίων ζητήματα, την επιστροφή μας στα κινήματα, το σχέδιο ανάπτυξης και παραγωγικής ανασυγκρότησης, την απαραίτητη τομή στο αντιπαραγωγικό Δημόσιο, την αλλαγή της καθημερινότητας των πολιτών, τα ανθρώπινα δικαιώματα, την προστασία της Α' κατοικίας κ.α.

- Κατά τη γνώμη μου οι παραπάνω υποκειμενισμοί στο όνομα της «αξιοπρέπειας» στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ ενισχύουν την ηττοπάθεια της κοινωνίας και ταυτιζόμενοι με τους υποκειμενισμούς της εκτός Σύριζα αριστεράς κινδυνεύουν να ερμηνευθούν και με σωτηριολογικούς όρους μιας «θεολογικής», πάντα σε εισαγωγικά, Αριστεράς του να

σώσουμε τη ψυχή μας.

•
Κόντρα στο ρεύμα και στις από όλες τις κατευθύνσεις πιέσεις και υβρεολόγια και κόντρα και στις καθυστερήσεις της Κυβέρνησης, τα λάθη, και την αυτονόμηση της ηγεσίας, τη γνωστή «ξερολίαση» (από το λαϊκό «ξερόλας») και τις κλειστές πόρτες των Υπουργών προτείνω να κάνουμε το καθήκον μας για μια πορεία που η γενιά μας την ξεκίνησε κυρίως μετά τη μεταπολίτευση. Ο καθένας –μία εκτός από τη συλλογική προσπάθεια που πολλές φορές ακυρώνεται προτείνω να αφήσουμε το προσωπικό μικρό ή μεγάλο αποτύπωμα μας στη Κοινωνία.

Προτείνω να το παλέψουμε και ας κριθούμε από τον κριτή λαό όταν έλθει η ώρα.

*Γιάννης Καρδαράς

Δικηγόρος- Μέλος ΝΕ Πειραιά